

Uznanie dla pracowników budownictwa górniczego

E. Gierek i P. Jaroszewicz w Lubelskim Zagłębiu Węglowym

I sekretarz KC PZPR Edward Gierek i prezes Rady Ministrów Piotr Jaroszewicz przebywali wczoraj na terenie Lubelskiego Zagłębia Węglowego. W przeddzień tej wizyty budowniczowie zagłębia osiągnęli w szybie I kopalni pilotująco-wydobywczej w Bogdanie poziom 500 metrów. Podczas poprzedniego pobytu w Bogdanie — w listopadzie 1975 r. — E. Gierek i P. Jaroszewicz wmurowali akt erekcyjny pod budowę Zagłębia Lubelskiego. I sekretarz KC PZPR zegnając się wówczas z budowniczymi powiedział: „Proponuję abyście zameldowali nam kiedy osiągniecie poziom 500 metrów. Przyjedziemy wówczas do Was”.

W czasie obecnej wizyty E. Gierek i P. Jaroszewicz w towarzystwie ministra górnictwa Jana Kulpińskiego oraz

gospodarzy Ziemi Lubelskiej: I sekretarza KW PZPR Ryszarda Wójcika i wojewody Mieczysława Stępnia zapozna

li się z aktualnym stanem budowy kopalni w Bogdanie. Sztymar górniczy Stanisław Matias złożył gościom meldunek o dotarciu do poziomu 501 metrów oraz o pobiciu krajowego rekordu kwartalnego — uzyskania w tym czasie 390 metrów bieżących przy metodą mrożenia w trudnych warunkach geologicznych.

Następnie Edward Gierek i Piotr Jaroszewicz spotkali się z budowniczymi zagłębia, dekorując kilkudziesięciu spośród nich odznaczeniami państwowymi, przyznawanymi przez Radę Państwa.

Orderem Sztandaru Pracy II klasy udekorowany został Aleksander Babczyński — naczelny dyrektor kopalni LZW. Krzyżami Oficerskimi Orderu Odrodzenia Polski: Jan Kostrz — naczelny inżynier Zjednoczenia Budownictwa Górniczego i Marian Puchajda — główny inżynier Przedsiębiorstwa Robót Górniczych w Mysłowicach. Czterech budowniczych otrzymało Krzyże Kawalerskie Orderu Odrodzenia Polski, zaś 23 — Złote, Srebrne i Brązowe Krzyże Zasługi.

Edward Gierek podziękował budowniczym za wykonanie zobowiązania, wyrażając przekonanie, że będą oni — jak dotychczas — starali się osiągnąć jak najszybciej cel podstawowy, którym jest dotarcie do węgla lubelskiego i podjęcie jego eksploatacji. I sekretarz KC PZPR życzył załóżce dalszych sukcesów w budowie kopalni.

W imieniu odznaczonych za zaszczytne wyróżnienie podziękował górnik Marian Kochmański. Inż. Marian Puchajda zameldował o podjęciu kolejnego zobowiązania — dotarcia 4 grudnia br. do pierwszego pokładu węgla w Bogdanie. (PAP)

Sesja komisji OPEC

W Wiedniu rozpoczęły się wczoraj rano obrady komisji ekspertów Organizacji Krajów Eksportujących Ropę Naftową (OPEC). Celem zaplanowanego na cały tydzień posiedzenia jest zaopiniowanie ewentualnej podwyżki cen ropy. Komisja gospodarcza przygotowuje raport w sprawie cen, który w zasadzie ma być przedłożony konferencji ministrów zwołanej do Kataru na 15 grudnia br.

Jesienne manewry NATO

Dowództwo NATO w najbliższych miesiącach zamierza przeprowadzić całą serię ćwiczeń na terytoriach zachodnioeuropejskich państw członkowskich tego bloku. W ćwiczeniach wezmą udział dziesiątki tysięcy żołnierzy wraz ze sprzętem technicznym, setki samolotów bojowych i transportowych oraz śmigłowców, jak również okręty wojenne różnych typów.

„Sismik-1” wraca do bazy

Jak donosi z Ankary Agencja Reutera, turecki statek oceaniczny „Sismik-1”, który prowadził ostatnio poszukiwania ropy naftowej na Morzu Egejskim, wraca w najbliższym czasie do portu w Izmirze, by zaopatrzyć się w dodatki do urządzeń naukowych oraz uzupełnić niezbędne materiały. Operację „Sismika” są — jak informowali — przedmiotem ostrych kontrowersji między Grecją i Turcją.

Wzrost cen we Włoszech

Nadal szybko rosną koszty utrzymania w większych miastach

• Kwiaty pod Pomnikiem Lotnika

• Odprawa wart w Poznaniu

W całym kraju obchodzono Święto Lotnictwa

Przed 32 lata — 23 sierpnia 1944 r. — piloci 1 Pułku Lotnictwa Myśliwskiego „Warszawa” oraz 3 Pułku Lotnictwa Szturmowego, wspierając 1 Armię WP walczącą na przyczółku warecko-magnuszewskim zaatakowali stanowiska wojsk hitlerowskich w tym rejonie. Startując tego dnia do

warty — mjr Kazimierz Sip, przejął raport swego zastępcy — por. Zenona Kolickiego, następnie przeszedł przed frontem pododdziałów garnizonu poznańskiego. Na zakończenie — w takt „Warszawianki” granej przez Reprezentacyjną Orkiestrę Wojsk Lotniczych — odbyła się defi-

- Pochód w Bukareszcie
- Przemówienie amb. A. Ducey

Święto narodowe Rumunii

23 sierpnia, w 32 rocznicę wyzwolenia Rumunii z jarzma faszystowskiego, w Bukareszcie, a także i w innych miastach całego kraju, odbyły się pochody i manifestacje.

W stolicy przez 3 godziny uczestnicy pochodu defilowali przed trybunami, na których zajęli miejsca członkowie kierownictwa partyjnego i państwowego z sekretarzem generalnym RPK, prezydentem SRR Nicolae Ceausescu i premierem Manea, Manescu.

Z okazji święta narodowego Rumunii, obchodzonego w rocznicę wyzwolenia tego kraju spod jarzma faszyzmu, wczoraj przed kamerami TVP wystąpił ambasador Socjalistycznej Republiki Rumunii w Polsce Aurel Duca. Przypominając wydarzenia sprzed 32 lat, walkę ludu pod przewodnictwem Rumuńskiej Partii Komunistycznej, udział oddziałów rumuńskich u boku armii radzieckiej w bojach z faszyzmem, ambasador przedstawił następnie wszechstronne osiągnięcia SRR w minionym 30-leciu, a także działalność swego kraju na arenie międzynarodowej.

Podczas uroczystej odprawy wart na poznańskim Starym Rynku
Fot. — H. Kamza

pierwszych lotów bojowych samoloty z białą-czerwoną szachownicą na skrzydłach zapoczątkowały szlak bojowy ludowego lotnictwa — wiodący przez Warszawę, Waj Pomorski i Kołobrzeg do Berlina. 23 sierpnia obchodzono jest jako Święto Ludowego Lotnictwa Polskiego.

Wczoraj w wielu miejscowościach odbywały się okolicznościowe uroczystości związane z Świętem Polskich Skrzydeł. Społeczeństwo stolicy oddało hołd pamięci bohaterów lotnictwa poległych w walkach o wyzwolenie Ojczyzny. U stóp Pomnika Lotnika w Warszawie wiązanki kwiatów złożyły delegacje: pilotów-weteranów walk na frontach II wojny światowej, jednostek lotniczych, Wojsk Obrony Powietrznej Kraju, stolicznych zakładów pracy, młodzieży szkolnej i członków harcerskich drużyn lotniczych. (PAP)

Na Starym Rynku w Poznaniu odbyła się wczoraj z okazji Święta Polskich Skrzydeł — uroczysta odprawa wart. O godz. 12 rozległ się grany przez trębaczy sygnał Wojska Polskiego. Dowódca

lada. Zgromadzeni licznie mieszkańcy Poznania serdecznie pozdrawiali defilujących żołnierzy. (jk)

Międzypartyjna współpraca

Spotkanie S. Gucwy z E. Goldenbaumem

W siedzibie Naczelnego Komitetu Niemieckiej Demokratycznej Partii Chłopskiej w Berlinie odbyło się 21 bm. spotkanie prezesa NK ZSL marszałka Sejmu PRL — Stanisława Gucwy, z przewodniczącym NDPCh Ernstem Goldenbaumem.

W czasie przyjacielskiej rozmowy poświęcono wiele uwagi sprawom dalszego rozwoju współpracy między ZSL i NDPCh. Podkreślano wolę obu stron do wnoszenia wkładu w dzieło budowy rozwiniętego społeczeństwa socjalistycznego w obu krajach przez wcielenie w życie uchwał zjazdów PZPR i SED. Służyć to będzie umacnianiu wspólnoty socjalistycznej w walce o ugruntowanie pokoju i bezpieczeństwa. (PAP)

Sprawcy aresztowani

— pasażerowie uwolnieni

Uprowadzenie samolotu egipskiego

Wczoraj został uprowadzony samolot egipskich linii lotniczych odbywający lot z Kairu do skansenu w górnym Egipcie. Na jego pokładzie znajdowało się 100 pasażerów, głównie turystów francuskich i japońskich. Jak poinformowała agencja prasowa „MENA”, w skład siedmioosobowej grupy porwaczy wchodzi Libijczyk, Palestyńczyk i Algierczyk. Uprowadzony „Boeing” wyładował w Luksor w celu uzupełnienia zapasów paliwa. Samolot otoczony został bezzwłocznie przez siły bezpieczeństwa.

Siedmiu porwaczy zażądało od władz egipskich uwolnienia 5 osób, odbywających kary więzienia. Chodzi o 3 Libijczyków, skazanych za próbę zabójstwa przebywającego w Egipcie libijskiego uchodźcy politycznego majora Omara Meheiszi oraz Jemeńczyka i Palestyńczyka, którzy usiłowali zabić innego uchodźcę politycznego w Egipcie, byłego premiera Ludowo-Demokratycznej Republiki Jemenu, Mohammeda Ali Haithama.

Agencja „MENA” podała, że wszyscy pasażerowie samolotu zostali uwolnieni, a porwacze aresztowani.

Jak informuje Agencja Reutera, tuż przed uwolnieniem przez oddziały egipskie pasażerów z porwanego samolotu jedna z ekstremistycznych organizacji palestyńskich określająca się jako „Palestyński Ruch Rewolucyjny”, w rozmowie telefonicznej z przedstawicielem Reutera w Kuwejcie wzięła na siebie odpowiedzialność za dokonanie porwania, stwierdzając jednocześnie, że jest to pierwsza z akcji, które udowodnią, iż wojna w Libanie nie złała palestyńskiej rewolucji”. (PAP)

Nowy rok w szkołach podstawowych

Wczoraj we wszystkich szkołach podstawowych w Polsce zadzwiezał pierwszy dzwonek lekcyjny. Wypełnili się gwarem klasy, świetlice i boiska szkolne. Nie zabrakło na powitanie kwiatów dla nauczycieli i wychowawców. Z okazji rozpoczęcia nauki odbyły się uroczyste apele i spotkania, uroczyste występy artystyczne, na pierwszych lekcjach wychowawcy zaznajomili dzieci z planem zajęć i programem nauki. Wszędzie serdecznie przyjmowano pierwszoklasistów, dla których były to szczególnie miłe i podniosłe momenty. (PAP)

się z ciężarówką na autostradzie łączącej Sao Paulo — Rio de Janeiro. Kierowca prowadzący pojazd również poniósł śmierć. J. Kubitschek, który we wrześniu miał obchodzić 74 urodziny, był prezydentem w latach 1956 — 1961. Zapisal się on w historii państwa jako prezydent, który zrealizował wielkie marzenia rodaków — założył nową stolicę Brasilię, nowoczesne miasto o śmiałych rozwiązaniach urbanistycznych. Zostało ono wzniesione w dżungli.

Najemnicy rządu RPA

W wywiadzie dla „Guardiana” przewodniczący Organizacji Ludności Afryki Południowo-Zachodniej (SWAPO) — S. Nujoma oznajmił, że w tzw. strzbie bezpieczeństwa, utworzonej przez RPA

wzdłuż granicy Namibii z Angolą i Zambią są zatrudniani najemnicy z Izraela i W. Brytanii. Władze rasistowskie RPA kierują tam najemników brytyjskich do obsługi górnictwa i przemysłu, służących do wykrywania partyzantów, natomiast „ochotnicy” z Izraela są zatrudniani jako specjaliści wojny pustynnej.

Strajk Afrykanów

Tysiące Afrykanów przystąpiło wczoraj w RPA do trzydniowego strajku na znak protestu przeciwko polityce apartheidu. W Soweto, koło Johannesburga, stwierdzono 80-procentową absencję w zakładach przemysłowych. Akcja strajkowa ma na celu zmuszenie reżimu rasistowskiego, aby przystąpił do rozmów z przedstawicielami ludności afrykańskiej w sprawie wysuwanych przez nią postulatów. W Soweto znów rozległy się strzały. Policja rasistowska otworzyła ogień do grupy młodych Afrykanów nawołujących do strajku. Jeden z demonstrantów został zabity.

Ofiary wyczynów rasistów

Kolejnych aktów terroru dopuścił się wobec ludności murzyńskiej rasista jednego z największych miast Stanów Zjednoczonych — Chicago. W ciągu ostatnich dwóch tygodni podpalił wiele domów w dzielnicach zamieszkałych przez kolorową ludność. W czasie zająć rasowych zginęło 13 osób, a wiele zostało rannych.

Kradzież prac A. Duerera

20 cennych prac niemieckiego artysty A. Duerera zostało skradzionych z galerii przy uniwersytecie w Calgary w Kanadzie. Ich wartość szacuje się na około 750 000 dolarów.

**ZAKOŃCZENIE
MIĘDZYNARODOWEGO
OBOZU OHP**

W Lublinie zakończył się wczoraj Międzynarodowy Studencki Oboz OHP, w którym uczestniczyło blisko 100 osób z 15 krajów. W ciągu trzech tygodni uczestnicy zgrupowania pracowali na terenie budowy wielkiej odlewni żeliwa Lubelskiej Fabryki Samochodów Ciężarowych. Poza pracą młodzież uczestniczyła w bogatym programie imprez kulturalnych i krajoznawczo-turystycznych, m. in. w wycieczkach do Zakopanego, Rąbki, Łańcuta, Należcowa i Kazimierza oraz w spotkaniach z polskimi studentami. (PAP)

**A. WAJDA
LAUREATEM NAGRODY
IM. K. SWINARSKIEGO**

W pierwszą rocznicę śmierci Konrada Swinarskiego przyznana została — po raz pierwszy — nagroda jego imienia ufundowana przez czasopismo „Teatr”. Laureatem nagrody został Andrzej Wajda, twórca spektaklu „Wielki błąd” znanego przez jury za najwybitniejsze przedstawienie sezonu 1975/76 „Gdy rozum śpi” Antonio Buero Vallejo w Teatrze na Woli w Warszawie. (PAP)

**Afera „Lockheeda”
przyczyną kryzysu
politycznego w Japonii**

Niesłychana afera japońska amerykańskiego koncernu „Lockheed” jest przyczyną kryzysu w łonie rządzącej Partii Liberalno-Demokratycznej (PLD) i coraz bardziej komplikującej się sytuacji politycznej w Japonii. Pod ostrzałem opinii znalazł się premier tego kraju, który postanowił ujawnić kulisy tego niesłychanego skandalu najwybitniejszych japońskich kół polityczno-gospodarczych. Każdy dzień przynosił w Tokio sensacje dotyczące kolejnych aresztowań lub przesłuchań albo też posunięć na arenie politycznej. Wczoraj tego typu wydarzeniem stało się wystąpienie wicepremiera Takeo Fukudy, który zaatakował swego rywala tj. premiera Takeo Miki, przywódcę wodniczącego rządzącej Partii Liberalno-Demokratycznej. Zażądał on by T. Miki złożył rezygnację ze swego urzędu przed rozpoczęciem zbliżających się wyborów po wszechnych. Fukuda na konferencji ze swymi zwolennikami oświadczył, że jest to jedyna droga, aby partia osiągnęła sukces w wyborach. Premier T. Miki już wkrótce po ujawnieniu skandalu „Lockheeda” w lutym br. w Japonii oświadczył, że zamierza pozostać w władzy do czasu zapowiedzianych na 9 grudnia br. wyborów powszechnych, aby rozwiązać te afery, która zaskoczyła społeczeństwo japońskie. (PAP)

Przewodniczący FDP, Hans — Dietrich Genscher, w wywiadzie dla stuttgartkiej rozgłośni radiowej SDR wyraził pogląd, iż partie unii nie mają szans zwycięstwa w wyborach. CDU i CSU nie przekształciły się w nowoczesne partie konserwatywne. (PAP)

Susza w Wielkiej Brytanii

**Wybryk natury czy początek
trwałych zmian klimatycznych?**

W Londynie zaczyna przeważać opinia, że po wtorkowym posiedzeniu grupy ministrów wierzonych przez premiera Callaghana do Londynu ogłoszony zostanie w W. Brytanii stan klęski żywiołowej upoważniający władzę do podejmowania drastycznych decyzji z rygiorem natychmiastowej wykonalności. Prasa krytykuje rząd za zbyt późne przystąpienie do energetycznych działań i nieumiarowe wykonywanie podejmowanych postanowień. Ogłoszenie stanu klęski żywiołowej umożliwi m. in. administracji zasobów wodnych rekwizycję samochodów — cystern i tankowców do przewożenia wody.

W ciągu ostatnich kilku dni nastroje w Londynie i południowej Anglii zmieniły się zasadniczo. Jeszcze przed tygodniem londyński „Daily Express” w komentarzu redakcyjnym zachęcał do nieprzejmowania się panikarstwami — jak pisał — nastrojami i zadręczał ciętą pogodą urołowiczom. W listach do redakcji pojawiały się stwierdzenia, że dopóki wystąpić woda na filizankę herbaty, nie jest tak źle. Dzisiaj żartownisie umilkli.

Od wczoraj ponad milion ludzi zamieszkujących południowo-wschodnią Walie może korzystać z wody tylko między 7 rano i 2 po południu. W Londynie, gdzie w wyniku apeli prasowych zużycie wody spadło o kilkanaście procent, obniżono ciśnienie wody.

Zachmurzenie małe lub umiarkowane. Temperatura minimalna od 5 do 10 stopni, temperatura maksymalna od 17 do 23 stopni.

Dzisiejszy serwis informacyjny opracował Wojciech Nentwig.

**Budowniczości „Katowic”
przed najtrudniejszymi zadaniami**

Do pierwszego spustu surowki pozostało 70 dni

Termin uruchomienia tzw. linii stali Huty „Katowice” jest coraz bliższy. Do pierwszego spustu surowki pozostało już tylko 70 dni. W historii tej ogólnonarodowej inwestycji będzie to najbardziej gorący okres. Budowniczości huty nigdy nie mieli chwil wytchnienia. Na finiszu pierwszego etapu wznoszenia tego olbrzymiego kombinatu metalurgicznego przyjdzie im jednak wykonać szczególnie poważne zadania.

59 000 ludzi — 46 000 budowlanych i 13 000 hutników — pracuje obecnie na

placu budowy huty „Katowice”. W najbliższych tygodniach ich liczba powiększy się

RPN

**Chadecja prowadzi
kampanię wyborczą**

Wczoraj odbyło się w Bonn pierwsze po feriach letnich posiedzenie zarządu głównego CDU. Przewodniczący CDU — Helmut Kohl, oświadczył dzień nikarozom po posiedzeniu zarządu, iż czołowi politycy chadecji oceniają pozytywnie wyborcze szanse partii unii. Kohl wezwał kanclerza RFN Helmuta Schmidta do „telewizyjnego pojedynku”, powołując się na amerykański przykład prezydenta Geralda Forda i kandydata Partii Demokratycznej na prezydenta w przyszłej kadencji Jimmy Cartera.

Chadeccki kandydat na kanclerza Helmut Kohl zapowiedział, iż w końcu bieżącego tygodnia, bądź też w początkach przyszłego tygodnia, przedstawi opinię publiczną nazwiska swych współpracowników w ekipie rządowej, jaką ewentualnie utworzy.

W rozmowie z przedstawicielem zachodniemieckiego tygodnika „Der Spiegel” — Helmut Kohl powiedział, iż utworzy rząd nawet jeśli w wyniku wyborów chadecja będzie dysponowała w Bundestagu tylko jednym głosem większości.

Przewodniczący FDP, Hans — Dietrich Genscher, w wywiadzie dla stuttgartkiej rozgłośni radiowej SDR wyraził pogląd, iż partie unii nie mają szans zwycięstwa w wyborach. CDU i CSU nie przekształciły się w nowoczesne partie konserwatywne. (PAP)

o około 2 000 osób potrzebnych do wykonania specjalistycznych, często unikatowych robót. Będą to głównie pracownicy z takich przedsiębiorstw jak: „Elektromontaż”, „Energomontaż”, „Mostostal”. Dalsze zwiększenie stanu zatrudnienia wymagać będzie szybkiego rozwiązania problemów związanych z zakwaterowaniem, żywieniem i dowożeniem nowych pracowników na plac budowy, jak również usprawnienia organizacji pracy. Aby rozładować powstające w poszczególnych obiektach tłoki i uniknąć kolizji oraz maksymalnie wykorzystać brygady budowlano-montażowe i hutnicze — około 40 procent członków załóg zatrudnionych zostanie na drugiej zmianie. Pozwoli to bardziej racjonalnie wykorzystać siły i sprzęt.

Budowniczości Huty „Katowice” realizują obecnie dziesiątki różnych przedsięwzięć na około 900 obiektach. Główny jednak wysiłek koncentrować będą w najbliższych tygodniach na montażu brakujących jeszcze maszyn i urządzeń w obiektach położonych na linii stali, na doprowadzeniu prądu elektrycznego o odpowiednim napięciu do wszystkich węzłów produkcyjnych, zapewnieniu niezbędnych dostaw gazu, pary, sprężonego powietrza, wody przeznaczonej, na zakończeniu budowy dróg, torów, systemu telekomunikacyjnego oraz uporządkowaniu terenu huty.

Montaż maszyn przebiega bardzo sprawnie i nie nie wskazuje na to, aby w tej dziedzinie mogły wystąpić jakiegokolwiek opóźnienia.

Najdalej zaawansowane są prace w rejonie aglomerowni. Coraz sprawniej funkcjonuje przekazana do eksploatacji tzw. droga rudy. Dzięki niej, z każdym dniem rosną zapasy rudy, której do chwili uruchomienia produkcji zgromadzi się 800 000 ton. Niebawem rozpoczyna pracę tzw. nitki topników, koks i usredniania rudy.

W wielkim piecu dobiega końca wymurowywanie jego wnętrza specjalną cegłą szamotową. W najbliższych dniach zostanie doprowadzony gaz do stacji redukcyjnej wielkiego pieca i suszenia na grzewnicę.

W stalowni największy wysiłek koncentruje się na zamknięciu budynku głównego oraz wyposażeniu go w ciężkie suwnice. W walcowni-zgniatarki montaż urządzeń jest tak daleko zaawansowany, że niebawem przystąpi się do podłania ich masą betonową o dużej wytrzymałości, a także rozpalenia pierwszej grupy pieców węglanych.

Z pomocą załogom budowlano-montażowym spieszy działająca tu prężna organizacja partynia, która pogłębia systematycznie współpracę z dostawcami maszyn i urządzeń dla huty, mobilizując ich do dotrzymywania ustalonych terminów. W swej działalności dużo uwagi poświęca ona aktywizowaniu brygad do coraz

„Koziołki” płacą

W 1007 grze PGL „Koziołki” w dniu 22 bm., w którym odbyły się dwa losowania, wypłynęło 82.595 zakładów wartości 247.785 — zł.

W losowaniu I stwierdzono: 6 „czwórek” po 3,796 — zł, 5 „trójków premiiowanych” po 159 — zł, 276 „trójków” po 59 — zł, 117 „dwójek premiiowanych” po 25 — zł i 3.571 „dwójek” po 5 — zł.

W losowaniu II stwierdzono: 6 „czwórek” po 2.398 — zł, 5 „trójków premiiowanych” po 171 — zł, 142 „trójków” po 71 — zł, 158 „dwójek premiiowanych” po 25 — zł i 2.107 „dwójek” po 5 — zł.

Kolejne podwójne losowanie gry odbędzie się 29 bm. o godz. 12.00 przed Hotelem E-12 w Sycowie.

bardziej wydajnej pracy. Sprzyjać temu będą stała poprawa warunków pracy na placu budowy i życia w osiedlach hutniczych. W tym celu oddane zostaną do użytku dalsze obiekty socjalno-bytowe.

Pracowicie będą dwa z górą miesiące, jakie pozostały do uruchomienia pierwszej produkcji w Hucie „Katowice”. Pracowicie i trudne jak nigdy — twierdzą realizatorzy tej inwestycji. (PAP)

**Dzisiaj początek
festiwalu sopockiego**

Przygotowania do XVI sopockiego maratonu piosenek który rozpoczyna się dzisiaj, wkroczyły w końcową fazę. Na scenie Opery Leśnej trwały wczoraj próby uczestników konkursów dni płytowych i polskiego, koncertów specjalnych. Piosenkarzom akompaniują orkiestra Polskiego Radia i Telewizji w Łodzi pod dyrekcją Henryka Debicha oraz zespoły wokalne „Sebastian” i „Pro Contra”, chór PR i TV z Katowic. Scenografia Andrzeja Markowicza, której elementami są ogromne płyty gramofonowe umieszczone na tle piszczałek organowych — trafnie podkreśla charakter imprezy. Podobnie jak w latach ubiegłych, koncerty XVI MFP będą przekazywane przez TVP z jednodniowym opóźnieniem.

W recepcji festiwalowej zgłosił się już wszyscy uczestnicy — ponad 400 piosenkarzy. PAP

Światowe forum rusycystów

Dokończenie ze str. 1
lepszymi życzeniami owocnych i twórczych obrad oraz przyjemnego pobytu w naszym kraju.

LIST L. BREŻNIEWA

Do uczestników III Międzynarodowego Kongresu Wykładowców Języka i Literatury Rosyjskiej wystosował list sekretarz generalny KC KPZR — Leonid Breżniew. List ten został odczytany przez przewodniczącego delegacji radzieckiej, wiceministra szkolnictwa wyższego i średniego zawodowego — Nikołaja Sofinskiego.

Nauka języków, a wśród nich języka rosyjskiego, jako środka szerokiego porozumiewania się między narodami — głosi list — jest ważną przesłanką wymiany kulturalnej i kontaktów między ludźmi, wzajemnego zrozumienia i współpracy. We wzajemnym zrozumieniu i współpracy na-

U zbiegu ul. Sikorskiego i Prądzińskiego w Poznaniu został potrącony wczoraj przez ciężarówkę 9-letni Mariusz B., który nagle wbiegł na jezdnię. Chłopiec doznał złamań ręki.

Tragiczny wypadek zdarzył się wczoraj rano na trasie Dębowa Łęka — Wschowa w woj. łódzkiej. Samochód „Zil” z nieustalonych przyczyn zjechał na lewą stronę jezdni i uderzył w przy czepie nadjeżdżającego ciągnika. Kierujący ciężarówką Eugeniusz Ch. po przewiezieniu do szpitala zmarł, a dwaj jadący z nim pasażerowie odnieśli ciężkie obrażenia. Straty materialne szacuje się na 400 000 zł.

Na drodze ze Strumyka do Zarek — także w woj. łódzkiej — samochód wczoraj ciężkich obrażeń motocyklisty J. A., który przewoził się na jezdnię.

W Witaszycach (w woj. kaliskim) został potrącony w niedzielę przez samochód „Syrena” pijany Cezary Z., przebiegający przez jezdnię. Final: liczne obrażenia i pobyt w szpitalu. (b)

Aleksiej Leonow w Poznańskim

Wspaniały człowiek XX wieku

Było to moje pierwsze osobiste spotkanie z kosmonautą. Kiedyś tylko, przed wielu laty, widziałem triumfalny przejazd Jurija Gagarina ulicami Warszawy.

Kosmonauta radziecki generał-major Aleksiej Leonow czterdzieści dni gościł w Poznańskim... Składanie kwiatów na Cytadeli. Wystąpienie z trybunu Euroconu III. Dyskusje z twórcami science fiction. Zwiedzanie Poznania, Kórnik, Rogalina. Spotkania. Wczoraj — w Dowództwie Wojsk Lotniczych, w HCP w „Lechii”, na obozie u poznańskiej młodzieży w Rudnie. Podpisywanie autografów, odpowiadanie na pytania, niezliczone pytania...

Byłem nauce świadkiem wielu z tych wzruszających spotkań. Wszakże jedno, w protokole chyba zresztą nie przewidziane, szczególnie mnie poruszyło. W pięknym pałacu w Guitowach Aleksiejowi Leonowowi uroczono za jego twórczość malarską Grand Prix Euroconu III — „Złoty Kropkę Fantazji”. I potem, na polanie w parku, odbywał się piknik. Pionier ognia, grała orkiestra zespołu „Wielkopolska”. Kosmonauta z piękną Wielkopolką w pierwszej parze... Ale tańiec nie trwał długo. Zewsząd otoczyły Aleksieja Leonowa dzieci. Podsuwały kartki do podpisu, o coś pytały, patrzyły urzeczone. Człowiek Kosmosu tłumaczył cierpliwie, gładził z widocznym wzruszeniem głowę główki dziewczynki, chłopca. Zapomnieli o całym świecie i tylko słysząc było wspólne śmiech — dzieci i bohatera Kosmosu.

Wczoraj, w studio Telewizji Poznańskiej, odbyła się konferencja prasowa Aleksieja Leonowa. Kosmonauta dziennikarom prasy, radia i telewizji opowiadał o skomplikowanych problemach technicznych lotów kosmicznych. O wspianym urzeczywistnieniu najśmielszej fantazji. O swoich pasjach malarskich. Poprzednio, w wywiadzie dla „Głosu”, Aleksiej Leonow powiedział, że tam z Kosmosu Ziemia jakże wydaje się oczywistym domem wszystkich ludzi. Ale przecież statek kosmiczny — jest „domem” kosmonauty. W sytuacji wymagającej bezbłędnej precyzji działania, sytuacji wielkiego napięcia i kosmicznej samotności — co może chronić człowieka przed lękiem? Zapytałem o to, a także o źródła „prywatnej słabości” generała — o ten jego stosunek do dzieci. Odpowiedź kosmonauty: człowiek nawet nie zdaje sobie sprawy, ile w nim ukrytych jest sił psychicznych, fizycznych. Jak ogromnym potencjałem duchowym w gruncie rzeczy rozporządza. W sytuacji krytycznej, w momencie próby stać go na bardzo wiele. Lęk? Aleksander Matrosow — radziecki bohater, gdy ciałem swym zasłaniał kulomioty wroga, bał się na pewno. Ale miał rację najwyższą, dla których to czynił. Człowiek musi naprawdę w coś głęboko wierzyć, do czegoś świadomie dążyć — wtedy dokonać może więcej, najwięcej... A stosunek do dzieci? „Miałem liczne rodzeństwo. Siostry, braci. W Komsomole opiekowałem się pionierami. Dziecko... dziecko jest poważnym obywatelom świata. Potrzebuje marzenia jak powietrza. I radością swoją tak ogromnie dobrze wynagradza”.

Dzisiaj radziecki gość, generał-major Aleksiej Leonow opuszcza Poznań. Bohaterski kosmonauta, wspianiały człowiek XX wieku...

WŁODZIMIERZ BRANIECKI

Rozmowy dyplomatów USA

**Nie słabną starcia
zbrojne w Libanie**

Starcia zbrojne w Libanie nie słabną. Główne ogniska walk znajdują się w rejonie górskim na północny wschód od Bejrutu oraz w pobliżu Tripoli, kontrolowanego przez siły lewicy libańsko-palestyńskiej. W nocy z niedzieli na poniedziałek miało to być intensywnie ostrzeżliwane.

Agencja France Presse pisze, że siły postępowe przystąpiły w niedzielę do działań ofensywnych. Rozgłoszona kontrolowana przez lewicę podaża, że wspólne formacje zbrojne lewicy palestyńsko-libańskiej przeprowadziły serię ataków na pozycje konserwatystów w Ain Rammaneh (południowo-wschodnie przedmieście Bejrutu) oraz w górach.

Organizacja Wyzwolenia Palestyny ogłosiła rekrutację do swych oddziałów. Zostali nią objęci wszyscy Palestyńczycy w wieku od 15 do 35 lat. OWP podjęła ten krok w związku z powszechną mobilizacją, ogłoszoną przez przywódcę lewicy Kamala Dżumblattę.

Do Bejrutu przybyło w niedzielę dwóch dyplomatów amerykańskich — Robert Houghton i David Mack, którzy przeprowadzili rozmowy z prezydentem — elektą Eliasem Sarkisem, a wczoraj zostali przyjęci przez prezydenta Sulejmana Farandżę. Według wiadomości z kół zbliżonych do falangi, emisariusze departamentu stanu poinformowali Farandżę o „krokach, jakie zamierzają podjąć Stany Zjednoczone w sprawie Libanu”.

Wkrótce po zakończeniu rozmów z dyplomatami amerykańskimi, minister spraw zagranicznych i wewnętrznych, Camille Szamun (reprezentujący chrześcijańską prawicę) oświadczył przedstawicielom prasy, że dyskusja dotyczyła „środków, jakie należy podjąć do celu zaprzestania walk, oraz wprowadzenia w życie porozumienia kairskiego z 1969 roku, regulującego kwestię obecności Palestyńczyków w Libanie”. Jednocześnie Szamun stwierdził, że nie należy się spodziewać zaprzestania działań zbrojnych w najbliższej przyszłości. (PAP)

„GŁOS WIELKOPOLSKI” — DZIENNIK ROBOTNICZEJ SPÓŁDZIELNI WYDAWNICZEJ „PRASA — KSIĄŻKA — RUCH”
Adres redakcji: Poznań, ul. Grunwaldzka 19. Adres pocztowy: skrytka nr 1074 607-959 Poznań. Redaguje kolegium: Wiesław Porzycki (red. naczelny), Marian Flejsierowicz i Kazimierz Marcinowski (zastępcy redaktora naczelnego), Tadeusz Kaczmarek (sekretarz redakcji), Zbigniew Sek, Zbigniew Szumowski, Jerzy Walasek.
Wydawca: Poznańskie Wydawnictwo Prasowe RSW. Telefon: 600-41 łączy wszystkie działy. Dział łączności z czytelnikami 657-18. Sekretariat redaktora naczelnego 454-09. Zastępca redaktora naczelnego 657-18. Sekretarz redakcji 648-85. Dział poznański 659-39. Dział sportowy 648-45. Redakcja nocna 430-73 i 453-31. Biuro Ogłoszeń: Grunwaldzka 19 60-782 Poznań, tel. 659-16. Za treść i termin druku ogłoszeń redakcja nie odpowiada. Druk PZG im. M. Kasprzaka — Poznań.

Dynamiczna polityka cen i płac

Jedną z najistotniejszych cech polityki rozwoju społeczno-gospodarczego Polski, sformułowaną przez VI i VII Zjazdy PZPR, jest podporządkowanie całokształtu procesów gospodarczych realizacji celu nadrzędnego — systematycznej poprawie warunków materialno-bytowych ludności. Jednym ze środków zmierzających do tego celu jest racjonalizacja dotychczasowej polityki cen oraz modernizacja istniejącej struktury cen. Niezwykle ważnym zagadnieniem jest także dostosowanie wzrostu płac do wzrostu cen, aby w niczym nie naruszone zostały przyjęte w uchwale VI Zjazdu partii — na okres bieżącego pięcioletnia — założenia 16—18 proc. wzrostu przeciętnych płac realnych. O tym i niektórych związanych z tym problemach mówi w wywiadzie udzielonym Polskiej Agencji Prasowej zastępca dyrektora Śląskiego Instytutu Naukowego, prof. dr hab. — Jerzy Pietrucha.

— Ruch cen — stwierdził prof. Pietrucha — stanowi pewną prawidłowość występującą w różnych krajach. Wynika to w głównej mierze z systematycznego wzrostu kosztów surowców. Rosnące ceny surowców są rzeczą zrozumiałą, jeśli uwzględnimy fakt, że w miarę wyczerpywania się zasobów najbardziej dostępnych i najłatwiejszych do przeobrażenia, trzeba sięgnąć po surowce trudniejsze do uzyskania, co wpływa na podrobnienie kosztów eksploatacji. Dobrym tego przykładem może być węgiel. Wydobycie z niższych pokładów kosztuje drożej niż ten, który eksploatowany jest z pokładu łatwiej dostępnego.

Innym elementem wywierającym wpływ na ruch cen jest postęp techniczny. Wyposażenie każdego stanowiska pracy jest coraz droższe. Co prawda przy zastosowaniu produkcji

wielkoseryjnej koszty postępu technicznego powinny się zmniejszać, ale w sumie nie równoważy to kosztów materiałowych stanowiących 70 proc. wartości towaru. Tymczasem począwszy od lat 1969—70 notuje się trwale postępujący wzrost cen eksportowych surowców mineralnych i paliw. W końcu ub. r. średni poziom cen w eksporcie światowym był o blisko 55 proc. wyższy niż w roku 1970. Niektóre surowce podrożały cztero i pięciokrotnie. Mamy więc do czynienia z pewnego rodzaju łańcuchową reakcją, wywierającą znaczny nacisk na ruch cen.

— To samo zresztą odnosi się chyba także do artykułów rolno-spożywczych?

— Zapotrzebowanie na nie stale rośnie na skutek zwiększania się liczby mieszkańców Polski. W 1946 r. było nas niespełna 24 miliony. Obecnie kraj nasz liczy już ponad 34 miliony mieszkańców. W ciągu 30 lat przybyło nam przeszło 10 milionów ludzi. Więcej — niż wynosi ludność takich krajów jak np. Belgia, Szwajcaria, Austria czy Grecja.

Tymczasem powierzchnia Polski nie uległa przecież powiększeniu. Przeciwnie, obserwuje się naturalne zjawisko stałego kurczenia się terenów pod uprawy rolne na skutek rozwoju miast, przemysłu, szlaków komunikacyjnych i transportowych. Zmusza to do sięgania po tereny o mniejszej urodzajności, co związane jest ze wzrostem nakładów na zagospodarowanie ziemi. Wymaga ona bowiem odpowiedniego „uzbrojenia”, zmeliorowania, uszlachetnienia i nawożenia środkami chemicznymi po to, by możliwe stało się uzyskanie spodziewanych plonów. Koszty produkcji rolnej muszą być — rzecz oczywista — większe. Wszystko to ma miejsce w określonej sytuacji demograficznej, w obliczu

znacznego odpływu ludności ze wsi do przemysłu, starzenia się wsi itd.

— Wypływa z tego jednoznaczny wniosek, że ceny trzeba zmieniać. W jaki jednak sposób należy to czynić, aby osiągnąć podstawowy cel naszej polityki społecznej, jakim jest systematyczny wzrost realnych dochodów społeczeństwa? Co należy sądzić o współzależności cen i płac?

— Problem jest złożony i wymaga szerszego wyjaśnienia. Otóż w przypadku podnoszenia się cen surowców czy też materiałów podstawowych, musi następować równoczesny wzrost cen towarów przeznaczonych zarówno dla konsumenta indywidualnego, jak i konsumenta zbiorowego. Jest to naturalny i logiczny proces. Pociąga on za sobą wzrost kosztów utrzymania. Aby nie było to odczuwalne dla społeczeństwa, konieczne jest podnoszenie poziomu płac, rekompensujących zwiększone wydatki. Oczywiście nie według widzimisię, ale w oparciu o wydajność pracy. Musi obowiązywać żelazna zasada: co raz lepsze zarobki tylko za coraz lepszą, bardziej wydajną pracę. Postępować należy więc bardzo elastycznie, zarówno w odniesieniu do płac, jak i cen. Jest to warunek utrzymania równowagi rynkowej w procesie szybkiego wzrostu gospodarczego.

Zgodnie z uchwałami VI i VII Zjazdu partii, postawiliśmy na dynamiczny rozwój naszej gospodarki. Stąd potrzeba równoczesnego podnoszenia cen i płac w harmonijnym sposób. Ceny towarów kształtują się w zależności od wielu czynników, na przykład od wartości, od wielkości podaży, od pochodzenia krajowego czy z importu itp. Pragnę

Dokończenie na str. 4

Fot. — Archiwum

— przy nowoczesnym sposobie gospodarowania na wsi sama praca już nie wystarczy. Nawet największy wysiłek, jeżeli nie będzie wcześniej zaplanowany, wsparty wiedzą, kalkulacją oraz pomocą maszyn — nie przyniesie oczekiwanych wyników.

Gospodaruję od 10 lat na 21 hektarach, które przejąłem po ojcu. Chociaż wiem, że specjalizacja jest najbardziej zyskownym i coraz popularniejszym sposobem produkcji rolnej, poszedłem nieco inną drogą. Udało mi się pogodzić dwie rze-

ŁUDZIE NASZYCH DNI

Nie sezonowo — lecz planowo

czy — hodowlę i uprawę. Hoduję młode bydło rzeźne. Mam teraz w oborze 47 sztuk buchtów. Pasza nie stanowi dla mnie żadnego problemu. Nawet przy tej ilości bydła zapasy ubiegłorocznej kiszki starczą mi do listopada. Aby nie brakowało karmy sięję zwykłe 2 ha kukurydzy, 2,5 ha buraków cukrowych (liście idą na kiszonkę), 0,5 ha buraków pastewnych oraz kontraktuję trawę nasienne, z której zostaje siano.

Znając potrzeby gleby, którą uprawiam, wysiewam średnio 360 kg NPK/ha. Dzięki temu tegoroczne suche lato nie zrobiło krzywdy mojej pszenicy. Obrodziła jak zwykle, dając 50 q z hektara.

Mimo że pracuję właściwie sam wraz z żoną, przejąłem w ubr. jeszcze 5 ha z PFZ. Z posianego tam zaraz jesienią grochu uzyskałem 13,5 tony ziarna. Natomiast 2 ha trawy przyniosły 2550 kg nasiennego ziar-

na. Jest to najlepszy dowód, że właściwie uprawiana i nawożona gleba przynosi wysokie plony, nawet przy niesprzyjających warunkach, takich jak w bieżącym i ubiegłym roku.

— Już wcześniej jednak — gospodarując jeszcze z ojcem — doszedłem do wniosku, że na wsi, podobnie jak w przedsiębiorstwach przemysłowych potrzebna jest planowość, dobra organizacja pracy i wykorzystanie techniki nowoczesnej oraz wiedzy. Nie sezonowo, ale przez cały rok rozkładać trzeba racjonalnie i planowo zajęcia w obojętnej i na polu. Trzeba również przy tym myśleć i kalkulować, aby maksymalnie wykorzystywać ziemię, którą uprawiamy.

Mówił: STANISŁAW TRAWIŃSKI, rolnik indywidualny z Dobrowy (gmina Rozdrażew, woj. kaliszkie), radny Wojewódzkiej Rady Narodowej.

(par)

Przedszkolaki na start

Nie tylko przechowalnia dzieci

— Dziś nie ma już co do tego żadnych wątpliwości: przedszkole to nie tylko wyręka dla pracującej matki (w 1975 r. na 100 kobiet w wieku 25—29 lat pracowało zawodowo 80,4), ale to pierwsze ogniwo edukacji narodowej, a więc integralna część systemu oświatowego. Od 1972 roku resort oświaty konsekwentnie, krok za krokiem, realizuje swój plan wyrównania startu szkolnego i raz przygotowania dziecka do przekroczenia bram reformowanej 10-latk. A znacznie łatwiej realizować nowy program dydaktyczno-wychowawczy w szkole z dziećmi, które uczęszczały do przedszkoli od

3-go czy 4-go roku życia, aniżeli z tymi, które chowały się w domu.

Konstatacja tych niewątpliwych prawd musiała za sobą pociągnąć szereg konkretnych działań. I pociągnęła. Przed resortem oświaty stoją w tej chwili dwa priorytetowe zadania: gminne szkoły zbiorcze oraz placówki przedszkolne. Tych ostatnich z każdym rokiem przybywa, w ostatnim 5-leciu — 570. Z każdym rokiem coraz więcej dzieci przychodzi do przedszkoli. W roku 1975 przyjęto do przedszkoli 942 000 maluchów, w r. 1976 zakłada się objęcie opieką przedszkolną 1 044 000 dzieci. A przecież mimo to w odczuciu społecznym miejsc w przedszkolach wciąż jest za mało i niejedną rodzic ma prawo zapytać: jeżeli jest tak dobrze, to dlaczego jest tak źle?

Odpowiedź jest bardzo prosta i wykazuje, że obie strony — tzn. ciesząc się dużymi osiągnięciami resort oświaty, jak i niezadowolony rodzic — mają rację. Miejsc w przedszkolach rzeczywiście przybywa, ale maluchów jeszcze więcej. Wyż — wyżej. W grudniu ub. roku mieliśmy 2 134 000 dzieci w wieku 3—6 lat, a w r. 1976 — 2 208 000, w 1977 r. będzie ich 2 260 000, w 1978 r. — 2 337 000, a w 1980 r. — 2 485 000. W tych warunkach, jeżeli zostanie utrzymany dotychczasowy procent przyjęć dzieci do przedszkoli, to będzie to wprawdzie duże osiągnięcie, ale narzekających rodziców też będzie dużo.

Znacznie lepiej przedstawia się sytuacja 6-latków, co do których pedagogzy, psycholodzy i pediatrzy zgodnie orzekli, że nie stoi na przeszkodzie, aby przestali zbijać baki i podjęli naukę wcześniej. Powszechnie wiadomo, że są one teraz mądrzejsze, fizycznie silniejsze i z łatwością można je przygotować do nauki w szkole, co ułatwi, a tym samym przyspieszy proces nauki w zreformowanej 10-latce. Dla nich więc zagwarantowano w przedszkolach najwięcej miejsc. I rzeczywiście, w październiku br. 90 proc. 6-latków znajduje miejsce w przedszkolach, w tym — w miastach 93 proc., a na wsiach — 85 proc. Są województwa, np. opolskie, kieleckie, rzeszowskie i wrocławskie, gdzie wskaźnik ten wynosi 100 proc. Miejsca te znajdują się albo w pełnych przedszkolach, albo w oddziałach przedszkolnych, 5—9 godzin dziennie „przylutonych” do szkół podstawowych, albo też w ogniskach przedszkolnych.

Ilościowemu wzrostowi towarzyszą zmiany jakościowe. Na pierwszym etapie szło o to, żeby jak największą liczbę dzieci objąć wychowaniem przedszkolnym, na dalszym zaś — o doskonalenie organizacyjne oraz pogłębienie treści programowych. Głównym celem programu jest związanie wychowania przedszkolnego ze szkołą zreformowaną. Przypomnijmy, że nowa wersja programu została rozwinięta o elementy początkowej nauki czytania (wyłącznie liter drukowanych, małych i dużych), poszerzona zakres matematyki, a więc przyswajanie pojęć mniej — więcej, duży — mały, krótki — długi itp. Nowy program zajęć z 6-latkami wprowadzono w ub. roku eksperymentalnie w 50 placówkach, pod opieką Instytutu Programów Szkolnych. W tym roku wprowadzi się ten program w co najmniej 10 placówkach każdego województwa, a w roku szkolnym 1977/78 — po sprawdzeniu go w praktyce i w razie potrzeby udoskonaleniu — zostanie upowszechniony w całym kraju.

Generalne założenia nowego programu, który odpowiada osiągnięciom współczesnej nauki o rozwoju dziecka, to: stymulacja rozwoju i aktywności dziecka, kompensacja błędów czy braków oraz korekta tych błędów. Słowem — przygotowanie dzieci do nauki szkolnej. Ale, uwaga! Eksperymentowanie w przedszkolu zadań, mających przygotować dzieci do szkoły — przy naruszaniu proporcji wobec innych zadań — byłoby poważnym nieporozumieniem. Związka gdyby łączyło się z nasładowaniem metod szkolnych. Idzie tylko o jedno: o wyeliminowanie lub złagodzenie progów występujących między przedszkolem a szkołą.

Dobrze, że większość rodziców w pełni dziś rozumie, jak fundamentalne znaczenie ma prawidłowa działalność wychowawcza we wczesnym dzieciństwie dla dalszego rozwoju osobowości człowieka. Te najwcześniejsze lata, gdy psychika dziecka jest tak plastyczna i podatna, to niepowtarzalna okazja do skutecznego stosowania środków profilaktycznych, późniejsze zaś koszty korekty wychowawczej, reedukacyjnej i leczniczej są bardzo wysokie.

STANISŁAW ORZEŁOWSKA

STRONA

GŁOS — 24 VIII 1976

3

Winiary — największe osiedle Gniezna

Jedną z najstarszych spółdzielni mieszkaniowych w Wielkopolsce jest gnieźnieńska. Powstała w 1920 roku. Przez długie lata jej działalność ograniczała się do administrowania 73 mieszkaniami. Dopiero w 1954 roku zasoby po większy się tu o jeden nowo wybudowany dom (27 mieszkań). To był początek późniejszego, na większą już skalę rozwoju placówki. W latach 1958—1969 przybyło jej ponad 1090 mieszkań.

Niemalą do dorobek inwestycyjny. Znaczącej wszakże skok ilościowy przyniósł na lata 1971—1975. We wspomnianej 5-lacie wybudowano 1273 mieszkania, a więc więcej niż w ciągu poprzednich 50 lat istnienia spółdzielni.

Z założeń na obecne 5-lecie wynika, że tylko w dwóch latach — 1976 i 1977 powstanie niemal tyle mieszkań, ile w całej poprzedniej pięcioletniej. Po raz pierwszy bowiem w historii spółdzielni w tym roku ma być wybudowanych przeszło 550 mieszkań i tyleż samo w 1977 (we wcześniejszych okresach budowano około 200 mieszkań rocznie).

Wzrost tempa budowy domów nastąpił dzięki oddaniu do użytku w zeszłym roku wytwórni elementów prefabrykowanych (inwestycja Poznańskiego Zjednoczenia Budownictwa). Do 1975 roku Poznań-

skie Przedsiębiorstwo Budowlane nr 4, które jest generalnym wykonawcą spółdzielczego budownictwa w Gnieźnie (woj. poznańskie), wznosiło domy metodą wieloblokową. A że nie zawsze wielkich bloków było pod dostatkiem, zatem i budowa przebiegała wolniej. Z fabryki domów w Gnieźnie można rocznie stawiać około 600 mieszkań. Z tej też produkcji wznoszone jest obecnie osiedle Winiary A. Zlokalizowano je między ulicą mi 22 Lipca i Orcholską.

Winiary A składają się z trzech zespołów mieszkaniowych — Piastowskie, Lecha i Jagiellońskie. Budowę rozpoczęto od pierwszego z wymienionych i na nim też prace są daleko posunięte. Mieszka już tu ponad 1000 osób. Zasluga to załogi PPB nr 4, która w tym roku pracuje „na medal”, rytmicznie realizując zwiększone zadania. Gorzej ma się sprawa z budową pawilonu handlowo-usługowego. Miał być gotowy pod koniec czerwca br. Doprowadzono obiekt do pewnego stanu wyjściowego i teraz nie się na nim nie dzieje. Z tej przyczyny spółdzielnia musiała postarać się o dwa tymczasowe kioski — spożywczy i warzywny. Nie zaspokajają one jednak potrzeb mieszkających tu lokatorów, których liczba stale przecięż wzrasta. Wspomniany pawilon (400 m² powierzchni użytkowej) jest nieodwołalny w tym rejonie Winiar A, zważywszy że stąd do

centrum Gniezna odległość wynosi 4 kilometry. Ze względu na tę samą przyczynę również inne zaplanowane tu obiekty towarzyszące powinny być realizowane zgodnie z harmonogramem. Głównie chodzi o szkołę, która ma stanąć w latach 1977—1978. Oby termin ten został dotrzymany, wszak za dwa lata na Winiarach będzie już mieszkało kilka tysięcy ludzi, w tym sporo dzieci w wieku szkolnym. Prędzej stanie na osiedlu przedszkole, które ma być montowane z elementów drewnopochodnych.

Osiedle Winiary A wyrasta w „szczyrim polu”, co prawidłowo wykorzystali projektanci. Domy usytuowano w znaczniej od siebie odległości. Dużo więc tu miejsca na zieleni i tereny do zabaw. W porównaniu z poprzednimi budowanymi osiedlami w Gnieźnie, obecne wyróżnia się również ciekawszymi rozwiązaniami architektonicznymi. Prezes Spółdzielni Mieszkaniowej w Gnieźnie — Stefan Pawlik, zapewnia też, że począwszy od trzeciego zespołu mieszkaniowego — Jagiellońskiego metraż mieszkań będzie większy. Ale już obecnie w budowanych domach mieszkania są bardzo funkcjonalne i wygodne.

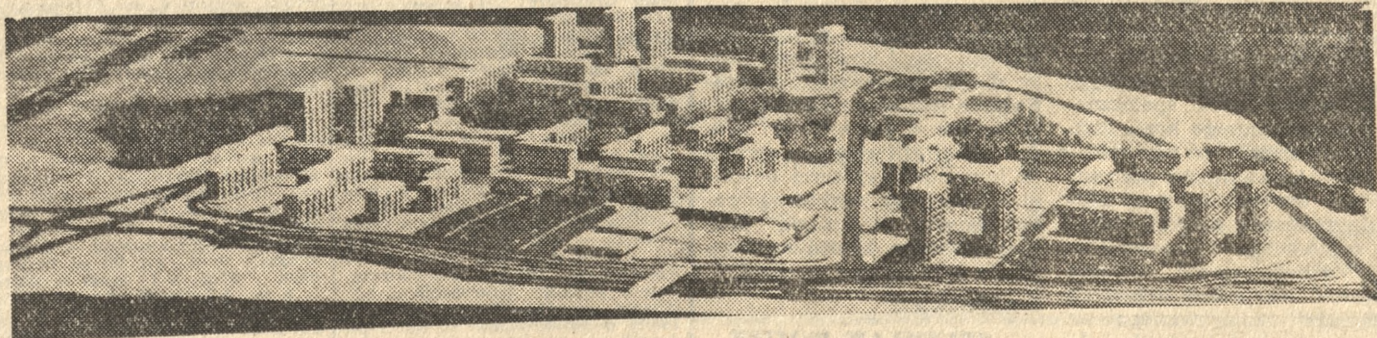
Na Winiarach A — oprócz dwóch pawilonów handlowo-usługowych, ma też powstać centrum, w którym znajdą się usługi, stopnia ogólnomiejskiego, m. in. poczta, apteka, ośrodek zdrowia, gastronomia, po-

mieszczenia kulturalne i biblioteka. Tak pomyślane centrum zaspokoi chyba wszystkie codzienne potrzeby mieszkańców Winiar A, na które złoży się 2300 mieszkań.

Budowa osiedla Winiary A ma być zakończona za cztery lata. Po 1980 roku przewidziano budowę drugiego takiego osiedla (Winiary B). Zarezerwowano dla niego teren po drugiej stronie ul. 22 Lipca, zatem oba osiedla, których głównym projektantem jest mgr inż. arch. Marian Weigt z poznańskiego „Inwestprojektu” będą stanowiły jeden zespół mieszkaniowy dla około 25 000 ludzi.

Wzniesienie tych dwóch osiedli nie rozwiąże jednak problemu mieszkaniowego w Gnieźnie. Lista oczekujących na mieszkania jest bowiem długa. Dlatego też Spółdzielnia Mieszkaniowa zamierza podjąć jeszcze budowę osiedla domków jednorodzinnych. Pod to budownictwo proponuje się teren usytuowany w pobliżu Winiar, Stanowisko słuszne, chodzi przecież o zapewnienie spółdzielczemu budownictwu jednorodzinnemu wszystkich urządzeń komunalnych. A możliwości takie istnieją właśnie tam, gdzie niedaleko znajdują się tereny uzbrojone jak w przypadku Winiar. Na razie spółdzielnia czeka na podjęcie decyzji w tej sprawie przez Urząd Wojewódzki w Poznaniu.

ANNA SIEKIERSKA

Na zdjęciu: makieta osiedla Winiary A. Po prawej u góry przebiega ul. Orcholska, na dole ul. 22 Lipca. Akcent architektoniczny osiedla stanowią będą 12-kondygnacyjne domy. Jeden z nich jest już zamieszkały.

Studenckie próby artystycznych konfrontacji

Po raz drugi Konin był tego lata miejscem spotkań twórców i działaczy studenckiej kultury ze środowiska poznańskiego. Organizatorzy „Warsztatów Artystycznych” (poprzednie odbywały się w Chodzieży i w Międzychodzie) uznali, że pożyteczne i celowe jest związanie warsztatów z jedną miejscowością, co pozwala stworzyć trwałe więzy między miejscowym środowiskiem, a studenckimi twórcami. Wybrali Konin — młody i prężny ośrodek przemysłowy, rozwijający się również pod względem kulturalnym. Życzliwie przyjęto tutaj studentów.

Tegoroczne „Warsztaty”, zorganizowane przez Zarząd Wojewódzki Socjalistycznego Związku Studentów Polskich w Poznaniu, z pomocą władz Konina i województwa konińskiego, skupiły ponad 350 studentów nie tylko z Poznania, lecz również z innych ośrodków akademickich w kraju. Miały one dwa oblicza, co wynikało z założeń tej imprezy.

Pierwsze to — jak sama na zwa wskazuje — doskonalenie umiejętności warsztatowych studentów twórców. Stworzono im w Koninie dobre warunki — udostępniono kluby, sale i sprzęt, zapewniono opiekę fachowych in-

struktorów. Wiele czasu spędzili uczestnicy zgrupowania na rzetelnej pracy.

I tak na przykład członkowie grup teatralnych (z Poznania byli tu teatry: „Maja”, „Nurt”, „Exiles” i „Na Skraju”) pod kierunkiem Marka Pysia z Teatru Polskiego ćwiczyli dykcję, emisję głosu, płynność ruchu, doskonalili sprawność fizyczną. Uczestnicy „warsztatu filmowego” — głównie członkowie Akademickiego Zespołu Filmowego „Plan” — na spotkaniach z fachowcami z Wyższej Szkoły Filmowej w Łodzi zapoznawali się bliżej z zagadnieniami techniki montażu filmowego i operatorki. Filmowcy na krętili również kronikę tego rocznych Warsztatów i dwie etiudy fabularne. 20 osób, które będą pracowały w Studenckim Dyskusyjnym Klubie Filmowym „Fantom” brało udział w dyskusjach na temat historii i teorii filmu.

W „Warsztatach jazzowych” spotkały się m. in. grupy: poznański „Warsztat” (znany jako kwintet Danka Jarmolowicza), lubelski „Exhaustion”, krakowski „Feeling”, radomska „Integracja”. Najbardziej obsadzony był „warsztat piosenki” prowadzony przez Małgorzatę Bratek. Poznańscy piosenkarze studenci, którzy są mi mogliby się wiele nauczyć i od których mogliby uczyć się młodzi, niezbyt licznie uczestniczyli w tegorocznych „Warsztatach”.

Po raz pierwszy w wakacyjnych spotkaniach wzięli udział członkowie Studenckiej Akademii Kultury — kierownicy klubów studenckich, działacze kulturalni itp. Organizowano dla nich spotkania dyskusyjne z zakresu aktualnych problemów kultury profesjonalnej i studenckiej. W trakcie „Warsztatów” odbyła się również kilkudniowa sesja teoretyczna na temat „Funkcje sztuki w obszarze kultury studenckiej”.

przygotowana przez Grzegorza Dziamskiego i Tadeusza Zielińca z Ośrodka Teatralnego UAM „Maski”. Konińska impreza była więc okazją do konfrontacji nie tylko z rzemiosłem i środkami wyrazu, lecz również artystycznego myślenia, idei, poglądów teoretycznych i postaw.

Drugie oblicze tej ciekawej imprezy kulturalnej poznańskich studentów — to prezentacja ich dorobku przed szeroką publicznością. Lecz tu nie wszystko wypadło tak, jak to zakładano. Koncerty, które składały się głównie z występów grup muzycznych, nie mogły dać obrazu całości kształtu kultury studenckiej. Teatry, obawiając się chyba rozczarowań z roku ubiegłego, kiedy to widzami byli głównie uczestnicy „Warsztatów”, nie dawały w tym roku spektakli. Studenci PWSSP w Poznaniu organizowali plenery plastyczne, ale nie wzbudzały one szerszego zainteresowania mieszkańców Konina.

Uczestniczyliśmy w koncercie „Wolna sobota w amfiteatrze”, na którym obok grup muzycznych wystąpił zespół Tańca Nowoczesnego „FAN” z Akademii Rolniczej. Impreza była dobrze przygotowana, w mieście nie brakowało informacji o niej, a jednak nie zgromadziła wielu widzów. Gdzie szukać przyczyn? Może środowisko Konina, w którym nie ma tradycji studenckich, ufa tylko propozycjom „Estrady”? Może wdzieniejszym odbiorcą studenckich festiwali byłby czasowicze, nastawieni na korzystanie z rozrywek? A może przed studentami stoi zadanie dopracowania się skuteczniejszych form kontaktu ze środowiskiem robotniczym? Na te pytania powinny odpowiedzieć kolejne „Warsztaty”. Bo jedno jest pewne — impreza ta jest potrzebna i powinna być kontynuowana.

GRAZYNA SZULAK

Dynamiczna polityka cen i płac

Dokończenie ze str. 3

jednak jeszcze raz podkreślić, że decydujący wpływ na cenę towarów ma wydajność pracy. Wzrost dochodów ludności powoduje zmianę struktury spożycia. Obserwuje się większe zainteresowanie przedmiotami trwałego użytku. Jest to zjawisko pozytywne. Zresztą przy jednoczesnym ruchu cen i ruchu płac istnieje możliwość prowadzenia rozsądnej polityki dostosowywania struktury konsumpcji do struktury produkcji i odwrotnie.

— Można chyba stwierdzić, że poziom cen jest niejako sprawą wtórną. Najistotniejszą rolę odgrywają właściwe proporcje między wydajnością pracy i wysokością płacy?

— Obydwa czynniki muszą równoważyć się w stosunkowo krótkim czasie. Jeśli bowiem dopuści się do tego, aby w jednym okresie skok płac znacznie wyprzedzał wzrost wydajności pracy, a w następnych latach uzyska się jedynie zrównanie tempa wzrostu wydajności pracy i wzrostu płac

— to pewne zachwianie równowagi gospodarczej będzie się utrzymywać. Można tego uniknąć tylko wówczas, gdy wzrost wydajności pracy będzie wyprzedzał wzrost płac.

— W sumie — jak widzimy — ruchy cen i płac nie mogą się rozwijać samodzielnie, lecz powinny być ze sobą ściśle sprzężone. Jest to możliwe jedynie w gospodarce socjalistycznej i może być regulowane na etapie planowania.

Znane są także instrumenty pozwalające na operatywne regulowanie polityki cen. Do takich zaliczyłbym różne okresowe rozwiązania, na przykład ceny nowości. Praktycznie wygląda to w ten sposób, że w okresie wprowadzania na rynek nowego wyrobu jego cena kształtuje się na odpowiednio wysokim poziomie. Po zaspokojeniu pierwszej fali popytu, cena nowego wyrobu zostaje ustalana na niższym poziomie, aby następnie — zwłaszcza w przypadku sygnalizowania przez handel wystąpienia zapasów danego towaru — ulec dalszej wyraźnej obniżce.

Mając na względzie wzrost płac realnych ludności o najniższych dochodach, nie wolno oczywiście dopuszczać do tego, by pojawienie się nowości powodowało automatyczne wycofywanie ze sprzedaży towarów tańszych. Opowiadając się za aktywną i dynamiczną polityką cen i płac jako istotnym stimulatorem życia społecznego i gospodarczego kraju wypada stwierdzić, że odpowiednio zróżnicowanie cen poszczególnych towarów stanowi najskuteczniejsze z punktu widzenia społecznego i ekonomicznego zabezpieczenie wzrostu poziomu warunków bytowych ludności, rozpatrywanego w oparciu o kształtowanie się

Sukces radzieckiej nauki

„Luna-24” dostarczyła na Ziemię próbki gruntu księżycowego

Nauka radziecka osiągnęła nowy sukces w badaniu Księżyca. Program lotu stacji automatycznej „Luna-24” został całkowicie zrealizowany.

22 bm. aparat powrotny stacji „Luna — 24” lądował łagodnie w przewidzianym rejonie na terytorium Związku Radzieckiego. Dostarczył on na Ziemię próbki gruntu księżycowego.

Pomyślne zakończenie programu badań radzieckiej automatycznej stacji „Luna-24” i dostarczenie przez nią na ziemię pobranych próbek gruntu z księżycowego „Morza Krzysów” otwiera nowy ważny etap prac nad dalszym poznawaniem właściwości Srebrnego Globu. Z ostatnim eksperymentem, podobnie jak z innymi badaniami przestrzeni kosmicznej wiąże się duże nadzieje naukowe. Szczególne znaczenie operacji „Luna-24” polega na tym, że po raz pierwszy można będzie prowadzić badania na materiale księżycowym pobranym z głębokości prawie dwóch metrów, zachowanym w dodatku w stanie naturalnego ułożenia poszczególnych warstw gruntu. (PAP)

„Viking-2” szykuje się do lądowania na Marsie

Wczoraj uczeni amerykańscy z ośrodka w Pasadenie przesłałi drogą radiową polecenia, zakodowane w pamięci komputera, których realizacja pozwoli „Vikingowi 2” przeprowadzić manewr lądowania na powierzchni Marsa. Na rozkaz radiowy lądownik „Vikinga” oddzielił się od części orbiteru, który w wyniku krótkotrwałego uruchomienia silnika rakietowego. Następnie lądownik przy wykorzystaniu spadochronu i rakiet hamujących opadnie na powierzchnię Marsa w rejonie płaskowyży Utopia między godziną 24 i 1 w nocy z 3 na 4 września br. (PAP)

wydatków w poszczególnych grupach dochodu.

Kolejny instrument umożliwiający regulowanie równowagi na rynku, to system płac ściśle związany ze wzrostem wydajności zakładający zwłaszcza, iż wydajność w sferze produkcyjnej będzie znacznie wyprzedzała wzrost płac i zostanie skorelowana ze wzrostem płac w usługach, a tym samym z kosztami usług.

Spodziewane rezultaty powinno także przynieść podjęcie środków przeciwdziałających brakom braku, zlej jakości i nierytmiczności produkcji, a więc niekorzystnym zjawiskom wpływającym na podwyższenie kosztów. Opowiadam się ponadto za bezwzględnym stosowaniem kar umownych za wadliwą produkcję, niezgodną z normami, za uruchomieniem kontroli społecznej w sferze wytwórczości, za zwiększeniem odpowiedzialności za złą produkcję oraz za zmniejszeniem wynagrodzenia osób wypuszczających braki, a nawet za obciążaniem ich kosztami niewłaściwie wyprodukowanego artykułu.

Krótko mówiąc aktywną politykę cen należy wesprzeć jeszcze bardziej aktywną polityką płacową, wiążąc ją ściśle z jakością wykonywanej pracy oraz jej efektami. Myślę, że wzrost cen powinien być wkomponowany w system wzrostu płac i wydajności pracy dla zatrudnionych w gospodarce narodowej. Osoby zatrudnione w sferze nieprodukcyjnej jak również renciści, inwalidzi i emeryci powinni otrzymywać stosowną rekompensatę finansową przy przekroczeniu kosztów utrzymania o określony procent.

Rozmawiał:

STANISŁAW WOJTEK

SPORT-SPORT

Polak już trzeci w „Grand Prix”

W. Fibak i G. Vilas finalistami w Toronto

Ogromny sukces odniósł nasz tenisista Wojciech Fibak podczas otwartych mistrzostw Kanady. Fibak zapewnił sobie awans do finału po zwycięstwie nad Brianem Fairlie (Nowa Zelandia) 6:1, 6:3.

Zagraniczne agencje prasowe wyróżniają Fibaka spośród uczestników turnieju, upatrując w nim zwycięzcę tej imprezy. Mecz Fibak — Fairlie trwał niezwykle krótko, a nasz tenisista dość gładko poradził sobie z przeciwnikiem. Agencja AFP podaje m. in., że po zwycięstwie nad Brianem Fairlie Fibak zapewnił już sobie trzecie miejsce w klasyfikacji „Grand Prix” z dorob-

kiem 365 pkt. Liderem w tej klasyfikacji jest Raul Ramirez (Meksyk), natomiast na drugim miejscu sklasyfikowany jest Amerykanin Jimmy Connors, który ma na swoim koncie 390 pkt. Francuska Agencja Prasowa AFP upatruje w Fibaku zwycięzcę turnieju. Zwycięstwo pozwoli naszemu tenisistcie na zajęcie drugiego miejsca w klasyfikacji „Grand Prix”.

Przeciwnikiem Wojciecha Fibaka w finale otwartych mistrzostw Kanady będzie Argentyńczyk Guillermo Vilas. Vilas wyeliminował w półfinale Jaime Fillola 6:3, 7:6.

5000 WIDZÓW OKLASKIWAŁO POZNANIAKA

5000 widzów oklaskiwało zwycięstwo Wojciecha Fibaka w półfinale międzynarodowych tenisowych mistrzostw Kanady w Toronto nad reprezentantem Nowej Zelandii, Brianem Fairlie.

Był to jeden z najsilniejszych pojedynków turnieju. Fibak panował niepodzielnie na korcie, a jego błyskawiczne akcje przysięgały wywoływać huragany braw.

Mimo sukcesu Wojciech Fibak nie był w pełni zadowolony.

„Myślę, że stać mnie obecnie na lepszą grę — powiedział polski tenisista. Po prostu walczyłem o punkty. Mecz toczył się o bardzo wysoką stawkę i byłem zdenerwowany na korcie”.

Trzeba dodać, że przed spotkaniem organizatorzy otrzymali anonimowe ostrzeżenie, iż pod trybunami znajduje się bomba zegarowa. Policja przeszukała dokładnie obiekt okazało się, że był to alarm fałszywy.

*

W półfinałach gry podwójnej turnieju w Toronto Ramirez (Meksyk) i Hewitt (RPA) pokonali Borowiaka (USA) i Dowdeswella (Rodezja) 6:2, 6:4, a Juan Gisbert i Orantes (Hiszpania) wygrali z McNairem i Stewartem (USA) 4:6, 6:4, 7:5. (PAP)

Kolarstwo

Sukcesy lechitów w Ciechocinku

W minioną niedzielę odbyło się kryterium kolarskie „100 kilometrów ulicami uzdrowiska Ciechocinek”. Startowało wielu czołowych zawodników, w tym również reprezentanci klubów wielkopolskich. Kryterium rozegrano w czterech kategoriach wiekowych. Ogółem na liczbę startujących — 384.

Wśród młodzików (dystans 15 km) wygrał Lisek — 11 pkt. przed Kozberem obydwa Lech — 8 pkt. i Lewandowski Romet Bydgoszcz — 6 pkt. Z grona młodszych juniorów (dystans 22 km) najlepszym okazał się Krawczyk Lech — 10 pkt. Drugie miejsce zajął Angier Unia Leszno 10 pkt. i Kaczmarek Lech — 7 pkt. Z pozostałych zawodników wielkopolskich Adamski ze Stomila był szósty — 3 pkt., Łapawa — dwiaty i Pstragowski (obydwa Lech) — dziesiąty, obydwa po 1 pkt. W grupie juniorów (dystans 34 km) zwyciężył Dauszkiewicz Zjednoczeni Olsztyn — 13 pkt. przed Samtysakiem Romet — 9, Paclorowski Stomil — 6. Szósty był lechita Z. Szymański — 5 pkt., a dziesiąty jego kolega klubowy — Ujejski, który zgromadził 3 pkt.

W kategorii seniorów (dystans 100 km) triumfował Kaczorowski Gwardia Łódź — 12 pkt. przed Walendziakiem POM Strzelce Krajeńskie — 11 i Matusiakiem Arkonia — 9. Pięta ze Stomila był słodny z 7 pkt. P. Andrzejewski, także Stomil — ósmy (8 pkt.), a Ryżak Lech — dziesiąty z 5 punktami.

Drużynowo wygrał Lech — 49 pkt., przed Agromelem Toruń — 32, Rometem — 29 i Stomilem Poznań — 25. (ad)

Kajakarstwo

Pomyślny start zawodników Poznania w Rybniku

Pisaliśmy wczoraj o 7 medalach, jakie zdobyli na mistrzostwach Polski seniorów w kajakarstwie w Rybniku reprezentanci Poznania. Oprócz miejsc na podium, wywalczyli oni kilka pozycji fi-nalowych, o których informujemy dzisiaj.

Oto miejsca w finałach poznańskich kajakarzy: kobiety — k-1 500 m Nowakowska (Warta) — 8 m., k-2 500 m Skrzypczak — Nowakowska (Warta) — 5 m., mężczyźni: k-1 1000 m — Oborski (Poznań) — 4 m., c-1 1000 m Pracharczyk (Poznań) — 6 m., c-2 1000 m Budowlani (Światłowski — Małkowski) — 5 m., c-1 500 m Pracharczyk — 5 m., k-4 1000 m Warta — 6 m., k-1 1000 m Bejnarowicz (Warta) — 6 m., c-2 1000 m Budowlani (Światłowski — Małkowski) — 5 m. (wił)

Bełchatów

Półmetek montażu koparki — giganta

90-osobowy zespół pracowników warszawskiego „Mostostal” zmontował już około 50 procent gigantycznej koparki na terenie powstającego Zagłębia Górniczo-Energetycznego „Bełchatów”. Po zmontowaniu koparka ważyć będzie ponad 7000 ton, osiągnie długość około 200 m i wysokość ponad 74 m. Przewiduje się, że zakończenie prac przy montażu koparki nastąpi w drugim kwartale przyszłego roku.

Koparka współpracując ze zwałowarką oraz zespołem taśmociągów — również już zmontowanymi — zdejmować będzie nadkład ziemi zalegającej złoza węgla brunatnego w Zagłębiu Bełchatowskim.

PAP

W zamkowej skarbonce

W dniach 17—21 bm. dokonano siódmego komisijnego obliczenia zawartości skarbanki, ustawionej na Placu Zamkowym w Warszawie. Zawierała ona 556.385 zł — waluty niewymienne po przeliczeniu na złote polskie wartości 70.048 zł; waluty wymienialne po przeliczeniu na dolary w sumie 3.039 dolarów; bony towarowe PeKaO o łącznej wartości 29 dolarów.

Ponadto w skarbonce znajdowały się: złoty zegarek, dwie złote obrączki, srebrne, przedwojenne monety polskie. Znajdujące się w skarbonce pieniądze zagraniczne pochodziły z 48 krajów (PAP)

HUMOR I SATYRA

